

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

РІК XLVII Ч. 188. Джерзі Сіті, Н. Дж., вівторок, 15-го серпня 1939.

No. 188. Jersey City, N. J., Tuesday, August 15, 1939.

VOL. XLVII

ТРИ ЦЕНТИ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ. ПЯТЬ ЦЕНТІВ ЗА ГРАНИЦЮ ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ АМЕРИКИ.

Тел. „Свобода“: ВБґґґґ 4-0237. Тел. У. Н. Союз: ВБґґґґ 4-1016. 4-0807.

THREE CENTS IN THE UNITED STATES OF AMERICA. FIVE CENTS ELSEWHERE.

МОЛОДІ ДЕМОКРАТИ ЗА ВСЮ ПОЛІТИКУ РУЗВЕЛТА

ПІТСБУРГ (Па.). — Краєва Конвенція Молодих Демократичних Клубів Америки оваційно прийняла заяву шікагівського посаджика Едварда Келлі, що Демократична Партія повинна заставити Рузвельта виставити втретє свою кандидатуру на уряд президента Злучених Держав.

Конвенція певно булаб ухвалила відповідну резолюцію, якби не те, що конституція їх організації не дозволяє їм устанавляти кандидатів.

ФЕДЕРАЦІЯ ПРАЦІ ВЛАШТУЄ ВЕЛИКУ ПАРАДУ.

НЮ ЙОРК. — З приводу річної конвенції стейтової Федерації Праці Американська Федерація Праці влаштувала в суботу Пятою Евею величезну парадую своєї сили.

Учасникам походу забрало 12 годин, щоби перейти перед приймаючими парадую. У параді було 178 оркестр.

ВЕЛИЧЕЗНА ЗАЛІЗНИЧА КАТАСТРОФА.

РІНО (Невада). — Поспішний трансконтинентальний поїзд, що їде з Шікаґа до Сан Франсіска, вискочив з рейок у провалі ріки Гумболд, 40 миль на захід від Елко, в східній частині Невади. На місці згинули 22 особи. Число ранених виносить 60.

Розсліди над випадком кажуть догадуватися, що причиною випадку було злочинне порушення тору. Кажуть, що хтось рушив з місця шину.

Поїзд був один з модерних поїздів, зведених великим коштом, бо ціною 2 мільйонів доларів.

КАТАСТРОФА НА ПІДЗЕМНИЙ ЗАЛІЗНИЦІ.

НЮ ЙОРК. — У неділю вполудне на стації Овшен Парквей вискочили з шин задні колеса останнього вагона поїзду, що виїжджав зо стації, і вдарилися об стацію, спричиняючи поранення 21 осіб, у тому числі двох поважно. Причиною випадку була кепська зворотність.

БОМБА ВБИЛА 6 ЖОВНІРІВ.

ФОРТ НАКС (Кентокі). — Через вибух гарматної бомби, принесеної сюди, бо, мовляв, вона не могла вибухнути, згинули на місці 6 жовнірів національної гвардії стейту Індіана, а три інші жовніри, що стояли на віддалі п'ятдесят кроків від вибуху, були важко ранені. Між убитими два підполіцери.

Командант форту каже, що жовніри не повинні були рушати кулі без приказу.

ВЕЛИКИЙ ЛЕТНИЙ ВИПАДОК У БРАЗИЛІ.

РІО ДЕ ЖАНЕЙРО. — Літак летничого підприємства „Пан Америкен Ервейс“, що вилетів з Маямі, Флорида, ударився тут об залізний журавель на корабельних доках у місцевому порті і розбився. 13 осіб згинуло в випадку, а в тому числі Джеймс Гарві Роджерс, професор економіки в університеті Ейл, один з найвизначніших економістів Америки.

ОСТЕРІГАЮТЬ РОБІТНИКІВ ПЕРЕД РЕАКЦІЄЮ.

НЮ ЙОРК. — Виконний уряд стейтової Федерації Праці каже в своїм звіті на річну конвенцію своєї організації, що робітництву Америки грозить реакційна тенденція, яку слідно в американському житті.

6 ОСІБ УТОПИЛИСЯ ЗА ОДИН ДЕНЬ.

НЮ ЙОРК. — Четвертий день спеки вигнав у неділю на бережжя моря велику масу людей. В околиці утопилося в той день 6 осіб, а в місті згинуло від спеки троє.

У Бостоні при купанні згинуло 14 осіб.

ЕРЛ БОЛДВІН В АМЕРИЦІ.

НЮ ЙОРК. — Ерл Болдвин, бувший прем'єр міністрів Англії, приїхав до Америки на одностижневий поїзд. Він візьме участь в „Конгресі для виховання до демократії“, що починає свої збори в вівторок у Колумбійському університеті.

НІМЕЦЬКА РУДА ЗАТРОЄНА.

КЛІВЛЕНД (Огайо). — „Джорнел оф Америкен Сосайті Фор Метале“ подає лист одного німецького металурґа, котрий каже, що німецька залізна руда є „затроєна“ арсеніком та що через те Німеччина є примушена шукати „чистої“ руди в інших краях.

ЗНАЙШЛИ ЗАРАДУ НА ПОХМІЛЛЯ.

ВАШИНґТОН. — У журналі „Модерн Медисин“ подають три лікарі з Клініки Мейо в Рочестер, Міннесота, що їм удалося зменшувати біль голови від перепоя.

Вони переконалися на основі довгих дослідів, що причиною болів є зміна хемічного складу крові від перепиття. Тому вони старалися повернути здоровий хемічний склад крові відповідними хемікаліями. По довгих пробах їм удалося знайти лікарство, яке вони назвали гістаміною.

НОВА ВІЙНА НА СТАРІМ ПОВБОВИЩІ.

Так виглядає з повітря табір військ, що беруть участь у військових маневрах національної гвардії стейтів Пенсильвенія, Меріленд, Вірджинія і Дистрик оф Колумбія на рівнині в Манасас, у Вірджинії, де була велика битва підчас американської громадянської війни 75 літ тому.

ХЛОПЧИНА ПЕРЕМІГ ДІВЧАТА У ВИРОБІ ЛЯЛЬОК.

Кількасот дітей у Ню Йорку взяли участь у конкурсі виробу ляльок, влаштованім з приводу річниці відкриття дитячого трику при вул. Рузвельт. Першу нагороду за найкраще прибрану ляльку дістав 13-літній Джордж Льюїс; на запит, як він попав на думку прибирати ляльку, сказав, що він знайшов покинуту ляльку й рішив її прикрасити просто для забави.

СМЕРТЬ ПОНАД 100 ОСІБ У ХВИЛЯХ РІКИ.

Над стейтом Пубеля в Мексикі лютував сильний буревій зо зливним дощем і хмаролами. Ріка Астоск виступила з берегів. У хвилях ріки згинуло понад 100 осіб. Дотепер удалось вилувити тіла 20 осіб. Свідки оповідають, що в одному місці під натиском води завалився камінний мур, на який вилізло 40 осіб, рятуючись перед повінню. Нікого з них не вдалося врятувати. В іншому місці під натиском розсідливих хвиль води завалився історичний 400-літній міст „Сан Рок“, на якому було 5 дітей. Вони теж згинули у хвилях ріки.

ЗАНЕЧИСТИЛИ КРИНИЦЮ.

Невідомі особи викинули до крики публічної вселюдної школи в Заболотцях, пов. Броди, більшу кількість якогось пилу, мабуть, карболіду, так, що води не можна пити. У згаданій школі приміщення тепер польська півколонія для 20 дітей. Ведуть слідство.

ГРАДОВА БУРЯ.

Над кількома громадами в Рудеччині перейшла сильна градова буря, що зовсім знищила спід збіжжя. Шкоди, що їх спричинила буря, обчислюють на 100,000 злотих.

КОРОЛЬ ЗДАВ ІСПИТ ЗРІЛОСТІ.

Югославський король Петро здав іспит зрілості. Вручення матуриального свідоцтва королеві відбулося дуже врочисто. Король Петро 6. вересня скінчив 16 років.

ПРОБУЮТЬ ЗВ'ЯЗАТИ ІНШІ ЗЛОЧИННИ З УБИВНИКОМ ДІВЧИНИ В ФЛОРИДІ.

Поліція й прокуратура у Вест Пам Біч, Флорида, що роблять слідство в справі вбивства 17-літньої Руті Френсіс Дон, за котре вони ірештували Чарлза Джеферсона, що вдав з себе відкривця фільмових талантів і обіцявав дівчатам фільмову кар'єру, дістають з багатьох міст Америки вістки про можливий зв'язок Джеферсона з іншими, досі ще не розв'язаними злочинами, докраними на подібному тлі й у подібний спосіб. Між іншими поліція Ларчмонту, Ню Йорк, домагається розпиту Джеферсона за смертю 18-літньої Марії Імелди Койл, що згинула 11 жовтня. Поліція з Норт Пелгем має з'ясування одної 16-літньої дівчини, котру якийсь „Герберт Годард“ пробував заманити поїхати з ним до Флориди в цілі добуття фільмової кар'єри. Джеферсоном зацікавилися теж поліція стейту Пенсильвенія й Каліфорнія.

ЯК ФРАНЦУЗИ ВЕДУТЬ ПРОПАГАНДУ ЗА ЗБІЛЬШЕННЯМ УРОДИН.

У Франції появилися нові, дуже гарні поштові марки, по 70 і 90 сантимів з додатком 80 сантимів на підмоги для родин, які мають багато дітей. На марці представлена молода мати з трьома дітьми, яка з усмішкою схилилася над коляскою, де лежить четверта дитина. Ось-так у Франції ведуть тепер енергійну пропаганду за збільшенням родин.

ВЕЛИКА ПАШПОРТОВА АФЕРА.

Варшавська поліція впала на слід великої афери фальшивників пашпортів. Подробити афери тримають у тайні.

ЩУРИ ЗНИЩИЛИ 30,000 СОТНАРІВ ЗБІЖЖА.

В околицях Сопроль у Мадрищині язва щурів знищила свіжі збори збіжжя. Обчислюють, що вони знищили 30,000 сотнарів збіжжя.

ДАЛЬША „РЕВІНДИКАЦІОНА“ АКЦІЯ НА ВОЛИНІ.

Польська преса пише, що в селі Тимошевичі, пов. Луїненець, перейшли на римо-католицький обряд 103 особи з „загородової шляхти“. Це сталося завдяки „дволітній душпастирській праці“ кс. Філіппа.

КРИВАВИЙ ПОЛЬСЬКИЙ ВІДПУСТ У БУЧАЧІ.

В неділю, 16. липня, відбувався в польських костелі в Бучачі відпуст, на який прибуло кілька тисяч поляків з околиці. Тому, що панував великий стиск між вірними, деякі з них намагалися вилізти на високий мур, де повстала „імпульзована галерія“. На мур поліз теж Ф. Лозінський зо Звейкова, зісковхнув звідтіля великий камінь, що, спадуючи з 4-метрової висоти, зранив Ф. Щепановського з Дуліб. Одночасно на вулиці перед костелом хтось стріляв зо страшака. Це викликало між корбюю переполох, між якою поширилася сплетня, що це напад невідомої „банди“, яка кинула бомбу на ксьондза проповідника. Про розміри переполоху свідчить найкраще факт, що духовенство мусило перервати богослуження і скінчило його швидко тоді, коли настав повний спокій. Лад привернула шойно поліція, яка вирвала теж з рук юрби важко побитого Ф. Лозінського. Не зважаючи на неправдивість поголоски, в околиці кружляють далі сплітки, що події викликали замаховці, які навіть „обкидали костел бомбами“.

АВТО ЗРАНИЛО 15 ОСІБ.

У Белвил, Онт., 15 осіб було ранених, з того п'ять поважно, підчас танців у stodoli, або т. зв. „барн денс“, коли заїжджаюче авто пробігло стіну stodoli й змело танцюристів, як снопи по полі. Автом керувала 15-літня дівчинка, одна з трьох дівчат, які вїзав до авта на гостинці власник авта, В. Рістор, і в жарті дозволив дівчині керувати автом. Проти нього і дівчини стоять важкі обвинувачення.

ПРОФ. КУБІЙОВИЧЕВИ ВІДІБРАЛИ ПРАВО НАВЧАННЯ

ЛЬВІВ. — Міністерство освіти, пише польська преса оголосило офіційно рішення університетської влади про те, що д-рові Володиморові Кубійовичеві відібрали габілітацію, що дає право викладів в університеті. Д-р В. Кубійович був доцентом антрополоґії східної Європи на філософському відділі краківського університету. Польська преса підкреслює, що навіть у Польщі ще не було такого випадку, щоб університетська влада відбирала габілітацію.

Як відомо, проф. В. Кубійович опрацював з іншими українськими вченими „Географію українських і сумежних земель“ та „Атлас України і сумежних земель“, за що урядно жерна польська преса повела проти нього звязку кампанію й вкінці осягнула свою ціль. Крім того проф. Кубійович оголосив кілька нових праць про українське населення на українських землях. Ця робота, зрозуміло, була не на руку польським імперіалістам.

ЩО ПИШЕ ТЕПЕР ПОЛЬСЬКА ГАЗЕТА ПРО КАРПАТСЬКУ УКРАЇНУ.

БІДГОЩ (Польща. — „Дзєннік Бідґоскі“ (ч. 171) в приступі широти пише про теперішнє положення в Карпатській Україні так: „По кілька ледви місяців мадярського панування в Карпатській Україні (в ориґіналі „Подкарпатській Русі“) показалося, як народи колишнього королівства св. Стефана є далекі від взаємного братнього співжиття і яка сильна є вищплена від віків ненависть. Надмірна скількість мадярських жандармів у гострому потовті з великими когутячими перами при капелюхах стала знову символом ненависти народу, що його в Будапешті назвали „генс фіделіссіма“. (найвірніший народ)“. Поліцією є обставлене суспільне і приватне життя, не кажучи вже про життя політичне, яке замерло, бо мусило замерти в добі більш як тримісячного воєнного стану, проголошеного на тому терені“. Ця польська газета далі пише: „Тому слід уважати, що уряд королівства Мадярищини матиме на терені Карпатської України багато труднощів до поборювання і що ніколи їх не поборе. Справа Карпатської України жде дальшого вирішення“, кінчає вона свою статтю.

ЩЕ ОДНА УКРАЇНСЬКА СОЦІАЛІСТИЧНА ПАРТІЯ.

ЛЬВІВ. — Львівське „Діло“ пише, що варшавський „Дзєннік Людови“ робить широку рекламу новій „Українській партії незалежних соціалістів“, під проводом І. Голуба, що на терені Коломиїщини робить свою соціалістичну роботу. Згадана польська газета пише про тих „українських соціалістів“, що вони проголосили „безоглядну боротьбу з усіма націоналістичними теоріями серед українського громадянства, змагаючи розв'язати українське питання в Польщі на землях, заселених українським народом, у братерському порозумінні з польськими та іншими широкими демократичними організаціями працюючих“.

З НАРАД НІМЕЧЧИНИ І ІТАЛІЇ.

РИМ. — Італійський міністр Чіано вернувся з Зальцбурґу, де він мав наради з німецьким міністром Рібентропом над теперішнім положенням в Європі, головню над справою Данциґу. Догадуються, що Чіано радив Німеччині не доводити ще до війни задля Данциґу і що Німеччина на те згодилася. Та про ті наради нема ще офіційного комунікату.

БЕРЛІН. — Німецька преса з захопленням описує про наради, хоч не говорить конкретно про їх успіхи. Зазначає лише загальніково, що остаточно на тих нарадах сто відсотків порозуміння. До тої міри обговорено дальший біг подій в Європі, пишуть німецькі газети, що вже не треба буде скликати чергові наради, а наступить акція.

ДАНЦІГ І ГЛІНЯ ЗБРОЯТЬСЯ.

ДАНЦІГ. — Оба портові міста, Данциґ, що нині вже є майже під німецькою контролею, і польський порт Гліня зброються гарячково. Польський порт так завалений кораблями зо зброєю заагранні, що цілий ряд кораблів чекає на морі, щоб дістатися до доків. Те саме в Данциґу, до якого напливають не лише гармати, повзи і всяка інша зброя, але також люди, німці. Обчислюють, що Данциґ має тепер коло 15,000 добре озброєної армії.

НІМЕЦЬКИЙ АМБАСАДОР НАГЛО ВІЙХАВ З ПАРИЖА.

ПАРИЖ. — Німецький амбасадор до Франції, Йоган Велчек, нагло вїхав до Берліну. В політичних колах Франції додумуються, що Гітлер поклав його, щоб дістати з першої руки інформації про настрої у Франції.

• 3 ДНЯ •

ПОЛІТИЧНІ ЗАЛІКУВАННЯ.

Пару тижнів тому хорватський провідник Мачек прилюдно заявив, що коли югославський уряд у короткому часі не дасть хорватам повної автономії, то хорвати запросять Німеччину до себе, щоб та полагодила цю справу. Хтось мусить зробити порядок у Югославії, говорив Мачек. Коли цього не може зробити уряд, то це зробить Німеччина.

Ця заява Мачека викликала в міжнародній політиці величезне враження. Бо виходила можливість, що хорвати запросять Гітлера до зроблення порядку в Югославії, а Гітлер, маючи на увазі свої власні цілі, радо з цього запрошення скористає і вдарить у Югославію.

Та до того не прийшло. Тиждень пізніше по тій заяві югославський уряд згодився дати хорватам повну автономію, і на тім справа покищо закінчилася.

ІНШІ ВИПАДКИ.

Між Англією і Японією тепер дуже напружені відносини. Японці хочуть виперти англіївців із Китаю, а ті не хочуть звідтам виходити. Бо в Китаї вони мають величезні промислові і торговельні підприємства; туди Англія експортує велику кількість своїх товарів. Тому Англія підтримує китайців, а це японцям не на руку. В останніх часах до англіївців японці почали пристосовувати дуже гострі міри.

Але проте японці не хочуть війни з Англією і, як доносить у "Нью Йорк Таймс" з 8 серпня кореспондент Френк Геджес, до війни вони не дійдуть. Англія з свого боку також не хоче війни з Японією, хоч і "вариться кров", як сказав Чеймберлін, дивлячись на поступовання японців. А не хоче війни тому, що її увага тепер прикована до того, що діється в Європі.

Та хоч обі держави не хочуть по собою воювати, проте взаємно собі погрожують.

ТАКЕ ВСЕ БУВАЛО.

Погрози в міжнародній політиці, в яких наперед дані краї себе лають, а потім любесенько себе вихваляють, знаємі від найдавніших часів. Нераз, щоб вимусити щось від противника, треба його вдарили, чимсь загрозити. В деяких випадках погрози доводять до справжнього удару, але в більшості кінчаються тільки погрозами. Коли вдається щось вимусити на противника, гаразд. А не вдається, треба зробити гарну міну до поганої гри, і замовчати.

ЧИ В НАС ТАКА ГНУЧІСТЬ МОЖЛИВА?

Вирінає питання, чи в нашій політиці така гнучкість можлива. Можливою вона є, але звичайно натрапляє на величезні труднощі. У нас люди звикли у заграничній політиці бути дуже льояльними і держатися, мов репях кожука, тої держави, організації, чи якоїсь ідеологічної струї, з якою раз зв'язались.

Така вірність рідко коли корисна. Частіше вона дуже шкідлива, бо сліпо відданих людей не шанують навіть їхні приятелі та союзники. Вони роблять з ними, що хотять; не раз ображають і копають їх, бо знають, що вони їх не покинуть і до другої сторони таки не підуть.

Навіть найкращі союзники себе шанують лише тоді, коли знають, що на випадок, як їм щось не сподобається, вони можуть знайти собі іншого союзника.

„ЧУЖІ АГЕНТИ“.

Колиб хтось у нас хотів поступити, наприклад, так, як це зробив хорватський провідник Мачек, який загрозив німцями, щоб вимусити на сербах автономію, то його наші „критики“ вже з місця назвали „німецьким запроданцем“, чи „агентом“. Тяжко скритикувалиб у нас також і ту газету, яка з тактичних оглядів відважилася погрожувати одній державі іншою.

А всетаки без політичних погроз, без вигравання одної держави проти другої, не можливо провадити заграничної політики. Таке вигравання ще не ламає клича „на власні сили“. „Критики“, які політичну гнучкість таврують чужим „агентством“, це колоди в нашій заграничній політиці. Вони спливають нашим політикам розмах, а в очах досвідчених чужинців малюють нас як політично незрілих.

3 РУХУ ПО ВІДДІЛАХ
У. Н. СОЮЗУ

БОСТОН, МАСС.

Перше Союзове Свято.

По довшій і солідній підготовці відбулось у нас 23 липня ц. р. в Метуен, Масс., заходами 238 відділу У. Н. С. величаве Союзове Свято з нагоди 45-літнього існування нашого батька У. Н. Союзу, і посвячення відділових прапорів. Ніколи в наших околицях не було такого великого збору українських людей.

Хоч Батько Союз уже має 45 літ, то проте в Бостоні його відділ існує щойно від 1921 року, коли то місцеві свідомі громадяни зрозуміли свою зовнішню ідею і заклали 238 відділ. Той відділ опісля розрісся в гарну і сильну організацію, а ті, що заклали його, нині мають велику сатисфакцію, що з їх зерна виріс такий гарний овоч. За останніх кілька літ, завдяки його управі, той відділ став найбільший у нашій околиці. Коли відділ досягнув сотки членів, забажав мати свій прапор. На річних зборах ухвалено перевести це в життя і поручено управі придбати на це фонди. Чимало допомогла в тім ділі молода, тут роджена члениця У. Н. С., панна Марійка Музика. У висліді за-

мовлено прапори. Коли прапори були готові, вибрано комітет і ухвалено день і місце, коли його посвятити. А що цей рік є ювілейним для У. Н. Союзу, то рішення посвячення довершити разом із відсвяткуванням ювілею Союзу.

Комітет узявся до щирої праці, вишукав відповідну площу та назначив день свята на 23 липня ц. р. На той день комітет просив інші місцеві організації здержатись від улаштування своїх підприємств, щоб собі взаємно не шкодити. Всі товариства повинувались проханням, крім малої галасливої групи, яка багато критикує інших, все говорить про єдність, і ту єдність все в громаді розбиває.

На згадане свято запрошено як бесідника гол. рекордового секретаря У. Н. Союзу, п. Дмитра Галичина. День перед святом на площі, де воно мало відбутись, улавс комітет з о. Касковом і предс. відділу П. Морозом на чолі і там поробили гарні входові брами з великими написами „Витаємо союзовців“. Плятформу замайли і сплели навхрест сніпжити, на знак, що наш край хліборобський.

В день свята була чудова погода. Люди масово поплили на площу свята. В першій годині вони почали заливати площу. Прибували зо всіх сторін: з Бостону, Сейлему, Лоренсу, Тонтону, Дірфілду, Менчестеру, Н. Г., а були навіть з Канади.

Коло другої години розпочалась програма. О. В. Касків відкрив програму, а далі привитав гостей і розказав про порядок посвячення прапорів та промов. Далі попросив „кумів“, котрі найбільше заслужили своєю працею, виступити наперед. Кумами були: Іван Буцян і Агафія Бербелицька, які держали український прапор, а студент університету Володимир Берестецкий і Марійка Музика — американський; а нашій наймолодшій союзовці, Оленка Ярош і Володимир Хомин, стали посередині і держали за кінці оба прапори. Далі стояли, держачи за стяжки, інші члени нашого 238 відділу і 374 від., а також гості.

Посвячення довершив о. В. Касків і опісля попросив п. Дмитра Галичина, щоб вручив прапори хорунжим, що були

убрані в козацькі строї. Передаючи американський прапор Іллі Сілінському, а український Петрові Поповичеві, п. Галичин сказав коротку промову, в якій підніс вагу і значіння прапора, а українського зокрема, та просив хорунжих зберігати ті прапори, бо під ними пролилось чимало героїської крові.

Далі привані почали вбивати значки, жовто-блакитні зірки, в держак українського прапора та вписувати свої імена в пропам'ятну книжку. Дальший хід свята перебрав предсідник П. Мороз і притім виголосив коротку промову про У. Н. Союз, що впродовж 45 літ веде десятки тисяч наших людей до кращого завтра. При піднесенні прапорів відспівав хор під управою о. Каскова „Живи, Україно!“, „Май контри“ і гимн Батька Союзу.

Наступною точкою була промова Н. Давискиби, секретаря 238 відділу й головного радного Союзу, в якій він розказав про історію розвою свого відділу. Далі знов забрав слово п. Галичин і виголосив реферат про У. Н. Союз, пояснюючи його користь і закликаючи усіх, що ще не належать до нього, вступити в його ряди. Далі говорив адвокат Дмитро Романів також про Союз і порівнював його до інших організацій та доказував, що до свого таки краще належати. По англіївськи про Союз виголосила промову панна Марійка Музика. Її промова була звернена в першу чергу до молоді і була виголошена з великим чуттям і переконанням.

Хор знов відспівав кілька українських пісень, а о. В. Касків відспівав солю „Суша верба“.

Накінце наступило удекування члена, що найбільше причинився до зросту нашого відділу. Про його назвище ніхто не знав, крім вибраного до того комітету. Щойно на згаданім святі відкрито це назвище. На основі більшости голосів та почесь припала Н. Давискибі. Покликано його на підвищення і вручено цю нагороду за труд. Ця нагорода була в формі золотого тризуба на синім тлі. Перебираючи від гол. секретаря Галичина до нагороду, Н. Давискиба заявив, що приємно йому дістати цю нагороду, але він працює для відділу і для своєї суспільности, не очікуючи ніяких нагород. Також згадав про перешкоди в народній праці, які деколи приходяться зазнавати від своїх таки людей, однак перешкоди всюди бувають і вони не знеохотять його до дальшої праці. Накінце забрав слово касієр відділу, П. Бербелицький, і подякував приваням за таку масову участь. Загальним відспіванням „Ще не вмерла України“ закінчено свято.

Николай Давискиба, секретар 238 відділу УНС.

ШКАГО, ІЛЛ.

Хваліться, але міру знайте.

Дня 23 липня місцеві школадчуки дали заклик, щоб люди приходили до церковної сали на Райс і Оклей на відчит д-ра Л. Цегельського, в якому бесідник розкаже, як маємо здобувати Україну. Пішов і я. Виходить бесідник на сцену і починає говорити, що в політиці велике напруження, важні речі діються, а ми, українці, поділені на три більші групи, то є націоналістів, соціалістів і гетьманців. Щоб ті групи зєдинити, радив усім приступити до гетьманства, бо вони, мовляв, найкраще підготовані до будівництва держави. Далі накинуса він на Пресове Бюро у Вашингтоні, яке написало, що гетьман бере гроші від Гітлера. „Дурний був би, як би не взяв“, докинув бесідник, а далі закидав Бюро, що оно робить шкідливу роботу

НА ВАКАЦІЯХ.

На відомому побережжі Лідо коло Венеції в Італії відбуває вакації відомий фільмовий актор Доглас Фербекс зо своєю жінкою, бувшою жінкою лорда Ашлі, та відомою акторкою Констенс Бенет.

і що існує під надзором У. Н. Союзу.

Я тут встав і голосно заявив, що це неправда: що У. Н. Союз не має ніякого офіційного рагляду над згаданим Бюром, а нагляд над ним має спеціальний комітет. Повстав законот на сали і скоропадчуки хотіли мене викинути з сали. Та це їм не вдалося.

Далі бесідник говорив, що націоналісти не мають сили. Колись, коли жив Коновалець, то з ними було сяк-так, але тепер організація занепадала. Зате гетьманці мають силу, говорив він, і їм першим належить право до влади в самостійній українській державі. Я знов протестую, нагадуючи ті часи, коли гетьман посилав каральні відділи на українські села, як окружався москалями, як проголосив федерацію з Москвою і вкінці як утік за границю перед українським повстанням, зрікшись свого „престола“. На мене кидаються скоропадчуки і стараються фізично заглушити мої аргументи. Пірвало на мене вбрания. Та мене таки не викинули.

В дальшій докладі д-р Цегельський представив у гарних словах головного отамана на Америку, д-р Сіменовича, й сказав, що це той чоловік, що збудував українцям павільон на виставі в Шікагу 1933 року і перепроводив цілу українську виставу. Для контрасту він скритикував ту виставу, яку перевели, за його словами, „сто процентові націоналісти“ в Нью Йорку.

За ньюйорську виставу не буду говорити, бо її не бачив. Читав лише, що українська програма випала дуже добре і було багато людей. Але згадаю про шікагоську виставу, в якій і я був одним із директорів, а яку тепер д-р Цегельський так вихваляє. Отож до шікагоської вигогани всі приклали рук і грошей, а гетьманці з них усіх найменше. Чи знає д-р Цегельський, скільки тисяч дав У. Н. Союз на ту ціль? А чи пригадає д-р Цегельський, чим він сам „прислужився“ до цієї вистави? Чи забув він, що виставовий комітет післав йому на дорогу \$50, щоб той приїздив як платний урядник до праці в комітеті, а д-р Цегельський, хоч перед одержанням грошей згодився, опісля не приїхав і \$50 пропало? Гарно то на словах щось вихвалявати і тим приписувати ї собі призначення за зроблену роботу, але треба також дивитись на дійсні факти, що хто в практиці зробив.

Гетьманці в Шікагу люблять приписувати собі заслуги і люблять нещадно критикувати щось, що інші зробили. Вони, наприклад, у безприкладній лосі закидають націоналі-

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

УРІВКИ ЛИСТА З РІДНОГО КРАЮ.

Один наш громадянин дістав з рідного села Лімне, повіт Добромилів, листа, з якого подаємо уривки:

„Вибач мені, що не відписав Тобі на два листи, але я не міг відписати, бо сидів в арешті. В другий день по святій неділі переведено в нашій селі резолюцію в справі зміни. Поляки відбирають українцям церкву. Вночі пішли поляки до церкви і повиносили звідтам річи надвір. Як це українці побачили, то зробили резолюцію, що церкви не дадуть. А поляки взяли собі машиново кріси, а також військо приїхало до села. Приїхав і староста, який замкнув церкву на ключ, аж до розправи. Українці заявили, що такі церкви не дадуть, щоб мали всі піти на смерть. А було українців з п'ять тисяч. Поскодилися з усіх сторін і поляки. Потім ходила поліція від хати до хати і забирала людей на постерунок і біла там їх дуже. Біла і приговорювала: „Як вас полова здохне, то еще вас бендзе дужо“. Потім брали їх на авта і возили по постерунках, вязали їм очі і казали так вгадувати, котрий постеруноквий їх бив. Сміялись притім і глумились над українським народом. Така біда наша. Град вибив нам цілком збіжжя, а до того поляки роблять з нами, що самі хочуть“.

Добрий клієнт.

— Що коштують у вас фотографії?
— Перших шість — п'ять злотих, а кожна дальша по пів злотого.
— То прошу зробити мені п'ять, але з тих дальших...

Прощу заждати.

• До дирекції великої фірми входить клієнт. Секретар заявляє:
— Пана директора нема, чи може заждете?
— Гм, а чи скоро вернеться?
— Вийхав учора до Австралії, але казав, що буде спішитися з поворотом.

Жид жидом.

— Тате, як кажеться: пан мені буде дати п'ять процент, чи п'ять процентів?
— Найліпше сказати: пан мені буде дати вісім проценти.

ДЛЯ МАСОВОГО ПОШИРЕННЯ

Накладом Українського Національного Обєднання Канади вийшли:

по українськи:

М. ПОГОРЕЦЬКИЙ:

„ДЕМОКРАТИЗМ“ СТАЛІНА

Брошура на 32 сторони з 7 карикатурами зображає маску демократизму з більшовицької диктатури в Москві та її прислужників по всьому світу 5 центів

по англійськи:

THE UKRAINIAN CAUSE

Брошура складається з 3 частин: 1) радіової промови, котру проф. Г. В. Симпсон з саксатунського університету виголосив дня 3. січня 1939. року, а в котрій він підчеркнув, чому українська національна справа стала певним питанням сучасної Європи; 2) карти етнографічної України, з поданням займанщин; 3) Радіової промови Василія Свистуна, українського діяча в Канаді, про домагання українців. Промова була виголошена заходами Канадського Інституту для Міждержавних Справ дня 15. січня 1939. 16 сторін 5 центів

При замовленні більшій кількості відповідна знижка.

Шліть замовлення до:

„SVOBODA“

P. O. Box 346

Jersey City, N. J.

ЮРІЙ ГОРЛІС-ГОРСЬКИЙ

В ОКОЛИЦЯХ ХОЛОДНОГО ЯРУ
НАД ДНІПРОМ НА ЧИГИРИНЦІНІ,

Існувала в останню революцію СВОБІДНА УКРАЇНСКА „РЕСПУБЛІКА“, котрої громадяни боролися під українським прапором проти червоної московської горди аж до 1922. року, даючи цим жовий приклад, як невеликі числом, але сильні духом можуть успішно боротися з незрівняно сильнішим ворогом. ОТСЮ ВЕЛИКУ ПОДІЮ, що стала вине предметом історичних розслідувань та сюжетом поем і драм, автор, що самий був її учасником, убрал у форму повісті, даючи цим читачеві немов би нагоду брати особисто участь у великопам'ятній боротьбі.

2 ТОМИ — 2 ДОЛЯРИ.

Замовляти у:

„SVOBODA“

81-83 Grand St., Jersey City, N. J.

НОВІ КНИЖКИ І ВИДАННЯ

ЗА ДЕРЖАВНІСТЬ. Матеріали до історії війська українського. Збірник 9. Видає Українське Воєнно-Історичне Товариство. Варшава 1938. 252 стр. при II схемах та 119 світлинах. Головний редактор полковник Михайло Садовський.

„За Державність“ давно вже стала репрезентативним виданням наших буйних військових. Завдячує збірник це своє становище совісному старанню редакції завести якість політичних чи удосконалення в його веденні. В цьому останньому томі робота редакції особливо помітна при поправленні помилок (зокрема в статті Д. Антоновича, Вапнярська республіка, стр. 153—163) та при добайливості підбранні ілюстрацій, які до більшості мають відношення до видрукуваних текстів. Особливо багаті таким ілюстраційним матеріалом М. Буторича. Згадує він сірохування (стр. 9—17). На будуче варто у випадках, коли вживається чужої назви в перекладі, додавати в примітці оригінальну назву; так наприклад, на стр. 53 говориться про добровольчий „зеданий Таманський полк“. Чи це має бути „сводний“? Треба мати певність. На стр. 100 варто поправити пояснення, що Володимир Мономах правнук, а не внук Володимира Великого (Мономах був внуком Ярослава Мудрого, а сином в. кн. Київського Всеволода 1078—1093).

Щож до поодиноких праць, то найсимпатичніше представляються і найбільші розміром В. Нелівайка, Спомини лікаря з української війни (стр. 92—144). Зокрема вирізняє їх велике почуття гумору в автора, що добродушно іронізує, замість жовчисто зяється над нещадом у тилах. Значно більше остротності, особливо в трактуванні інших, сусідніх частин української армії виказує праця П. Ерощевича, З боротьби українського народу за свою незалежність II (стр. 18—59). Насувається навіть під вражінням тону автора питання засадничі: у німців почали всілякі саксонці, баварці, гессенці і т. д. відчувати себе одною нацією після того, як всі разом плече о плече перебудували війну з спільним ворогом — Францією (1870—1871). Невже в нас спільна боротьба проти національного ворога має вести до розбрату і взаємних нарікань навіть поміж поодинокими відділами однієї армії? Не на місці в автора теж і деякі звороти „...більше-вищя піхота... добре дістала в шкіру“ (стр. 27) „я ввалився у штаб“ (стр. 29): такі вислови звичайно оживляють приватну розмову або усне оповідання, але писане слово має свої закони і в цьому такі форми разять. С. Левченко, 8-ий Катеринославський корпус (стр. 60—75), переповнений ліризмом та виявами власних почувань, але приносять замало фактичного матеріалу, а зокрема замало хронологічних дат. Ліризм можна закинути і праці І. Величенка, Вільне козацтво на охороні залізничної Корсунь-Біла Церква (стр. 179—205). Автор виділює любов'ю у зворушливих сценах з їх неминучими атрибутами слізами та поцілунками, які можуть викликати в сьогоденного читача лише несмак. Означне з другого боку дають вони прекрасний матеріал для характеристики сентиментальних діячів нашої революційної характеристики, що в данім випадку мусить бути рішуче негативна. В усякому разі щирість автора варт найбільшого признання.

І. Винник, Бої Житомирської пішої юнацької школи. (стр. 164—170) кінчає свою інтересну статтю несподіваним обвинуваченням полковника Трутенка в якійсь фатальній небережності. Але в якій саме — цього автор не каже і обвинувачення залишається гоголівським. А. Гончаренко, Білий під Крутами (стр. 145—152) підкреслює менше знану долю юнацької школи, яку недов заступив у суспільній свідомості чин студентського курія. Треба привити теж і деякі поправки, які вносить автор до загально розповсюджених поглядів на сутність під Крутами. Неясний момент в оповіданні автора між початком відступу і катастрофою; у читача залишається враження, що відступ було наказано запізно, коли він був уже відрізаний через заняття більшовиками стадії Крут. Закінчення роботи А. Марушенка-Богдановського, Матеріали до історії 1-го кінного Лубенського ім. запорозького полковника Максима Залізняка полку (стр. 206—225) своєю спокійною витриманістю значно вище ніж попередні розділи. Варто би було тепер видати всі розділи окремою книгою і в той спосіб причинитися до збагачення нашої літератури окремих монографій полків. Такі „полкові історії“ мають усі більші народи Європи. У нас, не рахуючи Січового Стрілетства, така література лежить іще в початках. Крім вище згаданих праць приносять 9 збірних іще роботу О. Думіна, 5-та Херсонська стрілецька дивізія та її перехід на Закарпаття (стр. 76—91), оперту на ще опублікованому щоденникові покойного четаря М. Дацькова, О. Калужного, Із Саранська до Херсона (стр. 171—178), що подає епізоди з самочинної української частини царської армії, та

повідання, але писане слово має свої закони і в цьому такі форми разять. С. Левченко, 8-ий Катеринославський корпус (стр. 60—75), переповнений ліризмом та виявами власних почувань, але приносять замало фактичного матеріалу, а зокрема замало хронологічних дат. Ліризм можна закинути і праці І. Величенка, Вільне козацтво на охороні залізничної Корсунь-Біла Церква (стр. 179—205). Автор виділює любов'ю у зворушливих сценах з їх неминучими атрибутами слізами та поцілунками, які можуть викликати в сьогоденного читача лише несмак. Означне з другого боку дають вони прекрасний матеріал для характеристики сентиментальних діячів нашої революційної характеристики, що в данім випадку мусить бути рішуче негативна. В усякому разі щирість автора варт найбільшого признання.

І. Винник, Бої Житомирської пішої юнацької школи. (стр. 164—170) кінчає свою інтересну статтю несподіваним обвинуваченням полковника Трутенка в якійсь фатальній небережності. Але в якій саме — цього автор не каже і обвинувачення залишається гоголівським. А. Гончаренко, Білий під Крутами (стр. 145—152) підкреслює менше знану долю юнацької школи, яку недов заступив у суспільній свідомості чин студентського курія. Треба привити теж і деякі поправки, які вносить автор до загально розповсюджених поглядів на сутність під Крутами. Неясний момент в оповіданні автора між початком відступу і катастрофою; у читача залишається враження, що відступ було наказано запізно, коли він був уже відрізаний через заняття більшовиками стадії Крут. Закінчення роботи А. Марушенка-Богдановського, Матеріали до історії 1-го кінного Лубенського ім. запорозького полковника Максима Залізняка полку (стр. 206—225) своєю спокійною витриманістю значно вище ніж попередні розділи. Варто би було тепер видати всі розділи окремою книгою і в той спосіб причинитися до збагачення нашої літератури окремих монографій полків. Такі „полкові історії“ мають усі більші народи Європи. У нас, не рахуючи Січового Стрілетства, така література лежить іще в початках. Крім вище згаданих праць приносять 9 збірних іще роботу О. Думіна, 5-та Херсонська стрілецька дивізія та її перехід на Закарпаття (стр. 76—91), оперту на ще опублікованому щоденникові покойного четаря М. Дацькова, О. Калужного, Із Саранська до Херсона (стр. 171—178), що подає епізоди з самочинної української частини царської армії, та

повідання, але писане слово має свої закони і в цьому такі форми разять. С. Левченко, 8-ий Катеринославський корпус (стр. 60—75), переповнений ліризмом та виявами власних почувань, але приносять замало фактичного матеріалу, а зокрема замало хронологічних дат. Ліризм можна закинути і праці І. Величенка, Вільне козацтво на охороні залізничної Корсунь-Біла Церква (стр. 179—205). Автор виділює любов'ю у зворушливих сценах з їх неминучими атрибутами слізами та поцілунками, які можуть викликати в сьогоденного читача лише несмак. Означне з другого боку дають вони прекрасний матеріал для характеристики сентиментальних діячів нашої революційної характеристики, що в данім випадку мусить бути рішуче негативна. В усякому разі щирість автора варт найбільшого признання.

І. Винник, Бої Житомирської пішої юнацької школи. (стр. 164—170) кінчає свою інтересну статтю несподіваним обвинуваченням полковника Трутенка в якійсь фатальній небережності. Але в якій саме — цього автор не каже і обвинувачення залишається гоголівським. А. Гончаренко, Білий під Крутами (стр. 145—152) підкреслює менше знану долю юнацької школи, яку недов заступив у суспільній свідомості чин студентського курія. Треба привити теж і деякі поправки, які вносить автор до загально розповсюджених поглядів на сутність під Крутами. Неясний момент в оповіданні автора між початком відступу і катастрофою; у читача залишається враження, що відступ було наказано запізно, коли він був уже відрізаний через заняття більшовиками стадії Крут. Закінчення роботи А. Марушенка-Богдановського, Матеріали до історії 1-го кінного Лубенського ім. запорозького полковника Максима Залізняка полку (стр. 206—225) своєю спокійною витриманістю значно вище ніж попередні розділи. Варто би було тепер видати всі розділи окремою книгою і в той спосіб причинитися до збагачення нашої літератури окремих монографій полків. Такі „полкові історії“ мають усі більші народи Європи. У нас, не рахуючи Січового Стрілетства, така література лежить іще в початках. Крім вище згаданих праць приносять 9 збірних іще роботу О. Думіна, 5-та Херсонська стрілецька дивізія та її перехід на Закарпаття (стр. 76—91), оперту на ще опублікованому щоденникові покойного четаря М. Дацькова, О. Калужного, Із Саранська до Херсона (стр. 171—178), що подає епізоди з самочинної української частини царської армії, та

УЖЕ ВИЙШЛА НАКЛАДНИМ ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ В АМЕРИЦІ СЛАВНА ПОЕМА ІВАНА ФРАНКА

МОЙСЕЙ

в англійським перекладі
ВОЛОДИМИРА СЕМЕНИНИ
з передмовою Степана Шумейка
про життя й літературну діяльність
Івана Франка.

ЦІНА 50 ЦЕНТІВ.

Замовляйте в книгарні „Свободи“:

„СВОБОДА“

81-83 GRAND ST., P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

І. Зубенка, „Веселка“ і „веселівці“, яка вводить читача в специфічну атмосферу культурної роботи по таборах інтернаціоналістів у Польщі.
М. Антонович.

НА РОЗПУТТІ

Історія однієї родини. Написав Р. Д. Савчак. З передмовою Л. Нигрицького. Ст. 128. Видавництво „Українська бібліотека“. Видавець Іван Тиктор, Львів.

Оповідання одного адвоката, що через помилок виховання не вдалося йому діти.
Ціна 50 центів.
Замовляйте в „Свободі“:
„Свобода“
P. O. BOX 346,
JERSEY CITY, N. J.

Так — чи так...
— Я купив собі льос...
Коли виграю, то мотиму ожентися...
— А коли не виграєш?
— То мусітиму ожентися!

Далеко зайшла.
— Знаєте, моя донечка має півтора року, а ходить уже від чотирнадцяти місяців.
— Го-го! То вже десь далеко зайшла! А пише що?

ЯК ВЧЕПИТЬСЯ БЛУД.

Забобонні люди вірять, що коли заблудити у лісі, чи в хаті, то вчепитися блуд, і водить людину, наче без пам'яті, то сюди то туди... Хто вже мав нагоду заблудити кілька разів, той знає, що справді виглядає так, начеб до людини щось присахнулось і збило її з пуття. Буде людина в такому настрою ходити і по добре знайомих стежках або поза власну хату, і не пізнає ані стежки, ні поля, ні хати. А коли вже щось пізнає, то неначе цілий світ розкрутиться, і знов устане на своє місце.

І щож то таке блуд?
Настрий блуду вчепиться людина тоді, коли йде довгий час у глибокій задумі, і нараз подумає собі, що збила з пуття, на манаїці. А від того негайно і застрашиться, що, мовляв, не зможе вже з того місця вийти. І так страх тоді звужить думку, що все оточення виглядає відмінне, незнайоме. Як бачимо, то в такому стані людина дуже сильно нервово напружена й застрашена. Тому найліпше зробіть, якщо вчепиться вас блуд, коли спинитесь і перше всього успокоїтесь. А коли станете спокійні, то й легко здогадається, куди вам треба йти далі. Коли хмарно, то пізнаєте сторонні світи по тім, що дерева від північного боку

завжди темніші барвою, або й трошки мохом порослі попри землю.

ЯК МІРЯЮТЬ ЗОРЯНИЙ СВІТ.

От нам, людям, то і кілометр або миля то досить велика міра. Та для міряння зоряного світу така міра зовсім непридатна, бо замала. От нам до самого сонця коло 93 мільйонів миль. А до зірок то так далеко, що нашими земськими милями годі і висловити ту віддаль. Тож придумано інакшу міру для міряння зоряних просторів. Міряємо зоряні простори не милями, але світловими роками. І щож таке світловий рік?

Обчислено, що світло летить із швидкістю 180 тисяч миль на секунду. От, наприклад, щоб світло долетіло від сонця до нас, забірає йому коло 9 минут. А сонце віддалене від нас коло 93 мільйонів миль. Значить, що коли сонце зійде, то ми аж за 9 минут побачимо. Тож за 9 минут світло передетить коло 93 мільйонів миль. А знаєте, скільки часу проходить, щоб світло приле-

тіло до нас від північної зірки, тієї, що то стоїть рядочком із задніми зірками Чумацького воза, чи то Черпака, як англичани називають? Аж 465 років. Тож можна сказати, що північна зірка віддалена від нас 465 світлових років. Значить, що колиб сьогодні розпалася північна зірка, то ми бачили б її ще 465 років. Аж по 465 роках побачили б її вибух і стало б темно там, де вона була.

Вісті з „раю“.

На території Советів появляються щораз то нові тайні радіостанції. ГПУ старається викрити і переводить численні арештування.

— Вибачте, товариші, — каже один громадянин, в якого відбувається ревізія — які ви маєте дані, що в мене є телеграф без дроту?

— Найкращим доказом є те, що ми перешукали цілий дім і не знайшли ніде ні кусника дроту.

НЕБЕПЕЧНО ЗАСНУТИ.

2-літній Доналд Мартин немало здивувався поведінкою своїх родичів, коли вони дивилися на нього, як він засипав, а тепер вони його шипали по щоках і вдарили по лівій, щоб він не заснув. Та хлопчина коштував 10 табличок на спання, а лікар сказав, що якщо дитина заснула, вона може вже й не збудитися.

ЦІЛОМ ПЕВНО

Чи ми можемо услужити за невеличку суму? Можемо! Цей запит не можна висловити виразніше, бо ми кажемо твердо: наша услуга для кожного, без уваги на його матеріальні обставини.

Фінансові справи не є перепорою, що би нас відвадили.

STEPHEN J. JEWUSIAK & SON FUNERAL DIRECTORS

77 Morris St., Jersey City 34 E. 25 St., Bayonne
Phone: Bergen 4-5989 Phone: Bayonne 3-0540

БІЗНЕСИ НА ПРОДАЖ

ГРОСЕРІЯ ДЕЛІКАТЕСЕН НА ПРОДАЖ

добрий для українських подруг. Вироблений бізнес. Гарний прихід до „сендвічів“
293 Avenue B, коор 17th Street,
Manhattan, N. Y.

ЗАНЕДБАНІ ХРОНІЧНІ НЕДУГИ

доводять до безпартічного терпіння. Аналіз крові, дучі „Екс“, аналіз сечі, медична екзамінація ПО НИЗЬКІЙ ЦІНІ зазначають улачну діагнозу. Ревматичні стани, „Гей фівер“, астма, клопоту відомової кишочки, пікура, залоз і нерви лікується модерними способами. — ПОРАДА ДАРОМ.
DR. DE RUHA

128 East 86th St., New York City.
Кожного дня від 10—2 год.
і від 4—9. У неділі від 10—2.
Особна ждальня для жінок.

Д-Р ЮРІЙ АНДРЕЙКО

УКРАЇНСЬКИЙ ЛІКАР,
ХІРУРГ І АКУШЕР
321 E. 18th STREET,
between 1st and 2nd Avenues,
NEW YORK, N. Y.
Tel. GRAMERCY 5-2410.

Урядові години: рано від 10 до 12. Вечір від 6 до 8, а в неділі рано від 10 до 12.

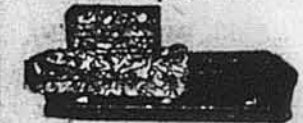

МИРОН ЛИТВИН

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Без рішучості, як далеко поїде. Навіть у Бразилі потрібні телефони до нас. Обслуговує широкі міста — Office.
323 MORRIS AVENUE,
bet. Springfield Ave.
NEWARK, N. J.
Phone: Koss 3-5347

ІВАН БУНЬКО

Новий Український Удирейкер заряжає погребам по ціні так низькій, як \$150. Обслуговує найкраще.

JOHN BUNKO
Licensed Undertaker & Embalmer
437 E. 6th St., NEW YORK CITY.
Dignified funerals as low as \$150.
Telephone: GRAMERCY 7-7661.

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

ЗАНИМАЄСЬ ПОХОРОНАМИ В БРОНКСІ, БРООКЛІНІ, NEW YORK І ОКОЛИЦЯХ

129 E. 7th STREET,
NEW YORK, N. Y.
Tel.: Orchard 4-2568

BRANCH OFFICE & CHAPEL:
707 PROSPECT AVENUE,
(cor. E. 155 St.), BRONX, N. Y.
Tel. Melrose 5-5577

Добрий внук.

— Ч дуже тебе боліло, коли бабця тебе вибила?
— Е-е-е! Майже ні! Бабця не має зовсім сиди...
— А чогож ти так верещав?
— Це для її сатисфакції.
Таким старшим особам треба десь — колись зробити приємність...

Дві телеграми.

Видаєть до автора:
„Пришліть новелю. Як буде добра, пішлю гроші“.
Автор до видавця:
„Пришліть гроші. Як будуть добрі, пішлю новелю“.

ТАРЗАН І СЛОНОЛЮДИ

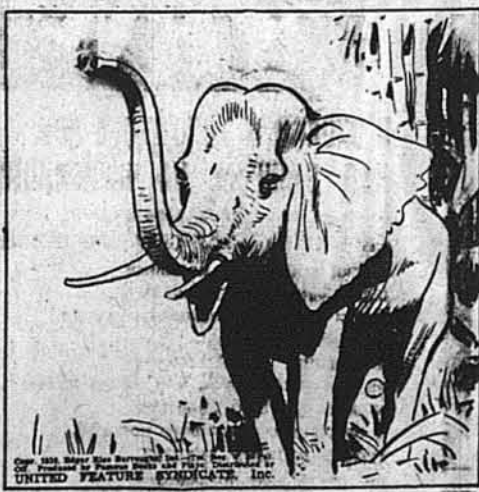
Другого дня справді вибралось військо і вазні на лови страшного слона. Вальтор, ідуци на слоні побіч Вуда, говорив: „Ось який сором! Тепершній диктаторський режим упідлився до того ступня, що на лоні слонів випроваджує недосвідчених невілників. Колись той спорт належав виключно до шияхти“.

Нагло один із передньої стороні голосно закликав: „Увага, бо слон, якого шукаємо, на овиді!“ „Увага!“ — повторив Вальтор, доторкаючись плечей Вуда. „Стережись, Стенлі“, перестерігав Вальтор. „Уникай того слона, без огляду на те, що тобі звелить сторожі. Кажі, що твій слон не слухає тебе!“

З бамбусового лісу висунився величезний слон і став кількадесят кроків перед ними. Його очі аж почервоніли з люті. Він нервово рухав великими вухами і переступав з ноги на ногу. Та покищо він не рухався з місця, а ніби набирив відваги, чи ще більшої люті.

Нагло він підніс вгору свою трубу, заревів страшенно і рушив уперед. „Це небезпечна звірюка. Я вже бачив їх багато, але цей переходить усіх“, говорив Вуд у той час, як розюшений слон то зближався, то зупинявся перед лавою сторожів і невілників, що мали взяти його живцем у неволю.